

IN MEMORIAM Th.H.M. (Theo) Solen

Met ingang van 1 januari 1997 had de COVS een nieuwe voorzitter. Weliswaar tot de Jaarlijkse Algemene Vergadering (JAV) van 24 mei 1997 op interim-basis. Theo Solen uit Heeten (nabij Raalte) nam destijds de taak over van waarnemend voorzitter Hans de Wild.

Vanaf 1 maart 1997 was Theo Solen volledig operationeel. Hij wilde tot die tijd zijn werkzaamheden voor de District Scheidsrechterscommissie (DSC) van KNVB District Oost afronden. In die hoedanigheid was Theo Solen ook lid van de Hoofdkommissie Scheidsrechterszaken (het Vakoverleg), dat hem later als voorzitter van COVS Nederland heel goed van pas kwam. Theo kende de “ingang” bij de KNVB en was daar een graag geziene “gast”.

In de laatste maanden van 1996 maakte hij al enkele vergaderingen van het toenmalig BCN (Bestuur COVS Nederland) mee. In het blad “de Scheidsrechter” van januari 1997 werd een heel artikel aan de nieuwe voorzitter ad-interim gewijd.

Theo was 18 jaar toen hij als scheidsrechter begon. Hij was 26 jaar actief als scheidsrechter. Hij floot jaren in de hoogste klasse van het Amateurvoetbal en stond 1 jaar op de zogenaamde “schouwlijst” voor het Betaald Voetbal. In 1993 stopte hij als scheidsrechter omdat hij door Ben Hoppenbrouwer – oud Betaald Voetbal Scheidsrechter – werd aangezocht om voorzitter te worden van de DSC van KNVB District Oost. De heer Hoppenbrouwer zag dat Theo ook buiten het veld actief was in het scheidsrechterwezen. Theo werd eerst lid van de SZO (De Scheidsrechtersvereniging Zwolle e.o.). Door verandering van werkkring verhuisde hij met zijn gezin naar Leusden, waar hij lid werd van de Scheidsrechtersvereniging Amersfoort e.o. Toen hij een andere baan in de zorg aanvaardde, keerde hij terug naar Raalte en werd Theo lid van de Deventer Scheidsrechtersvereniging e.o. (DSV).

Theo is tot op heden lid van de DSV, waarvan hij ook – naast het erelidmaatschap van COVS Nederland – erelid is.

In zijn actieve periode voor de DSV schreef hij een beleidsplan “Werving & Behoud”, maakte deel uit van diverse (jubileum)commissies en kwam als voorzitter van de DSC Oost met het rapport “Hoe BEHOUDen wij VAN VOETBALSCHEIDSRECHTERS” en het bekende Adoptieplan van de DSC van KNVB District Oost. Bij zijn afscheid van de DSC Oost werd aan hem de Gouden KNVB-speld uitgereikt op 30 mei 1997 te Markelo.

Ondanks enkele tegenslagen, met name ten aanzien van molestaties, is Theo Solen altijd positief gebleven. Theo geloofde meer in samenwerking dan in het creëren van tegenstellingen.

In de beginjaren als voorzitter van COVS Nederland was hij directeur van de Stichting RIBW, een Regionale Instelling Beschermd Wonen in Apeldoorn.

“Elke dag word je wakker
en hoop je de dag
gezond door te komen.
De momenten waarop
je achterom kijkt en je afvraagt:
Hoe lang heb ik nog?
leiden niet tot gedachten
die me doen stilstaan.
Integendeel,
het besef van eindigheid
motiveert me.
Je beïnvloedt de hoeveelheid
tijd die je is gegeven niet,
maar kunt er wel zo goed
mogelijk gebruik van maken.
En als het op is,
gaat het leven gewoon verder.
Je leeft door in naam en
herinnering van je
kinderen en kleinkinderen”.

Theo Solen

Bij zijn officiële benoeming op de JAV van 24 mei 1997 was Theo Solen in zijn “maidenspeech” heel erg duidelijk: “Wij van de zijde van het BCN zullen open en helder met de leden communiceren. U mag van ons inzet verwachten. Onze cultuur zal zijn dat wij openstaan, luisteren en op tijd informeren. Op die manier willen wij het beleid van de COVS zichtbaar maken. Van u als bestuursleden en kader verwacht ik dat u eveneens goed en hard werkt.”

Theo Solen kwam direct met verfrissende ideeën en werd er samen binnen het BCN gewerkt aan het eerste Beleidsplan COVS Nederland 1999 – 2004. Enkele beleidsuitgangspunten en doelen werden in de jaren daarna ook geconcretiseerd en verwezenlijkt. In de nota “De Waakhond” werden zowel de “bewaking” van de randvoorwaarden als de verbetering van de sociale en culturele aspecten rondom de arbitrage en rapportage aan de orde gesteld. De nota werd zodanig concreet en in bewoordingen geschreven, dat de KNVB er niet meer om heen kon. In de nota “De Waakhond” waren duidelijke actiepunten geformuleerd voor de bevordering van de kwaliteit van de arbitrage en het verbeteren van het sociaal cultureel vangnet.

Op de JAV van 11 mei 2002 werd voor zijn verdiensten voor de COVS aan Theo Solen de Zilveren Scheidsrechter uitgereikt.

Maar het hield nog niet op met de ambities van Theo Solen. Hij wilde op basis van het Beleidsplan ook een covenant met de KNVB. Deze kwam er ook. Op 19 november 2005 werd op de Jaarlijkse Algemene Vergadering bij Boode in Bathmen een Samenwerkingsovereenkomst getekend met de KNVB. Met vier ondertekenaars, te weten Theo Solen, voorzitter COVS Nederland, Hans Lesterhuis, voorzitter Bestuur Amateurvoetbal KNVB, Ruud Bruijnis, directeur Amateurvoetbal KNVB en Jan Schaalje, portefeuillehouder Scheidsrechterszaken KNVB.

In zijn periode als voorzitter van COVS Nederland was hij actief op het gebied van Molestatiebeleid en Fair Play en nam met andere belangenorganisaties deel aan het Ronde Tafel Overleg met de KNVB in Zeist. Hij was tot en met 2005 lid van de Klankbordgroep Molestatiebeleid KNVB en tot 2005 lid van de Klankbordgroep Fair Play KNVB. Na 2005 heette het de Klankbordgroep Plezier & Respect van de KNVB.

Theo Solen wilde een voortvarende en slagvaardige belangenorganisatie en introduceerde als voorzitter van de COVS in 2000 het Stuurteam COVS Nederland, waarvan hij de eerste drie jaar voorzitter was. Daarna werd het voorzitterschap overgenomen door de vicevoorzitter Piet Colpaart.

Op de JAV van 20 mei 2006 werd voor zijn verdiensten voor de COVS aan Theo Solen de Gouden Scheidsrechter uitgereikt.

Theo was met zijn gedrevenheid een grote inspiratiebron voor de andere bestuursleden van het BCN en deze inspiratie trachtte hij ook over te brengen op de bestuursleden in de COVS Districten. Dat lukte maar ten dele. Het voorstel tot het wijzigen van de organisatiestructuur leidde in 2005 tot zoveel verzet in de Districten Noord en Zuid 2, dat er zelfs een Vertrouwenscommissie moest worden benoemd. Dat leidde in 2006 tot het aftreden van het voltallig VCN. Theo bleef als interim-voorzitter nog één jaar om een nieuw hoofdbestuur van de COVS te formeren. In 2007 werd het nieuwe VCN benoemd op de JAV ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de COVS.

Tijdens het 75-jarig jubileum bij Boode in Bathmen, werd Theo Solen bij zijn afscheid als voorzitter van het Verenigingsbestuur COVS Nederland benoemd tot Erelid van de COVS.

Bij zijn afscheid als Raad van Bestuur van de Zorginstelling Riwis in Apeldoorn, werd Theo met een Koninklijke Onderscheiding (Ridder in de Orde van Oranje-Nassau) onderscheiden.

In oktober 2017 werd bij Theo Solen longkanker geconstateerd, waarna hij de medische molen in ging. Volgens zijn zeggen en dat van de familie met voorbeeldige behandelingen en grote inzet in het Deventer Ziekenhuis en in het Antonie van Leeuwenhoek Ziekenhuis in Amsterdam. Theo was tot de laatste dag strijdlustig, maar ook hij heeft de strijd tegen deze slopende ziekte niet kunnen winnen.

Op maandag 21 oktober jl. is Theo Solen na een periode van afnemende gezondheid overleden. De familie is bijzonder dankbaar voor wie hij was en wat hij voor hen en voor vele anderen in de maatschappij en in de sport heeft betekend.

Als het leven zelf.